

ת"פ 14681/03/13 - מדינת ישראל נגד מ ב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 14681-03-13 מדינת ישראל נ' ב

בפני	כבוד השופט שמואל מלמד
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	מ ב

נוכחים:

המאשימה עו"ד מיכל אפלבוים וטלי הוד

ב"כ הנאשם עו"ד פרידמן

הנאשם בעצמו

פסק דין

כתב האישום וההסדר

ביום 11.12.14 הצדדים הגיעו להסדר לפיו, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בטרם הרשעה, נשלח לקבלת תסקיר בטרם הטיעונים לעונש. בכפוף לתסקיר חיובי שיצביע על לקיחת אחריות, שיתוף פעולה עם שירות המבחן התביעה תעתור להרשעה ולעונש של מאסר על תנאי והתחייבות, הסנגור יוכל לטעון לאי הרשעה. במידה והתסקיר יהיה שלילי המאשימה תעתור למאסר.

נוכח הודאת הנאשם נקבע כי ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 30.11.12 בדירתם של הנאשם והמתלוננת, שהינם נשואים כ-13 שנים ולהם שני ילדים, תקף הנאשם את המתלוננת בכך, שדחף אותה והפילה לרצפה.

תסקיר שירות מבחן

בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר שירות מבחן לפיו, הנאשם בן 42, יליד רומניה, נשוי ואב לארבעה. עובד במפעל לליטוש והשחזה של משטחים. לדבריו, סיים 12 שנות לימוד בארץ מוצאו, למד טבחות ועד עלייתו ארצה עבד במסעדה.

עמוד 1

תאר הנאשם קשר טוב עם אמו, מאז ילדותו. בנוסף, תיאר אותה כאם תומכת ומגוננת. בעוד תיאר את אביו כאשם נוקשה שאינו נותן ביטוי לרגשותיו, אשר הרבה להיעדר מהבית בילדותו. כיום, מקיים עמו קשר רופף. בשנותיו הראשונות בארץ עבד במסעדה, במקביל לעבודתו במפעל. עזב הנאשם את תחום המסעדות בשל עבודה פיזית מאומצת, כאשר החלו להופיע אצלו בעיות בריאות הקשורות בשאיפת אבק וחומרים רעילים. בנוסף, עבד בבי"ח כסניטר, ברם התפטר מעבודתו בשל משכורת לא מספקת לפרנסת משפחתו. מסר כי לאורך השנים גילה אחריות לפרנסת המשפחה ועבד קשה בנטרה לדאוג לצרכיהם. הנאשם הדגיש את דאגתו ואהבתו לאשתו, ותיאר אווירה משפחתית וזוגית רגועה יחסית, למעט ויכוחים שעולים לעיתים בעיקר סביב נושאים כלכליים.

משיחה שעלתה עם המתלוננת מסרה כי חוותה אלימות קשה והזנחה רגשית במשפחת מוצאה, ומגיל צעיר חיה מחוץ לבית. תיארה תמונה שונה בנוגע למערכת היחסים ביניהם. לאורך השנים, הנאשם נטה להתפרצויות זעם כלפיה. ציינה כי אינו אלים כלפיה פיזית, אולם לעיתים סוטר לילדים כאמצעי הענשה חינוכי לתפיסתו. המתלוננת מסרה כי פנתה לסיוע הרווחה בשל מצוקה כלכלית ונפשית שחוותה. שירות המבחן קיבל לשירותיו דו"ח מהעובדת הסוציאלית, כי המתלוננת דיווחה בעבר כי הנאשם אינו שותף בתשלומי משק הבית על אף שעובד שעות ארוכות. כמו כן, דיווחה על אלימות נפשית, מילולית וכלכלית שהפעיל הנאשם כלפיה וכלפי הילדים, ולעיתים הגיע שתוי לאחר שצרך אלכוהול והיא נאלצת לטטיל עם הילדים מחוץ לבית שעות ארוכות, עד שיירגע. למעשה היה ניסיון לערוך בירור של עו"ס נוער, ברם בשל אי שיתוף פעולה מצדה התיק נגנז. בנוסף, הופנתה על ידי הרווחה לטיפול ביחידה לאלימות במשפחה, אולם הגיעה רק לשני מפגשים והפסיקה את הטיפול על דעת עצמה. בבירור שנערך לאחרונה, המצב השתפר בשנה האחרונה וכי תקופה ארוכה הנאשם אינו צורך אלכוהול. לצד זאת, חוסר שיתוף פעולה של המתלוננת והנאשם בקשר עם גורמי הרווחה, ישנו חוסר בהירות לגבי תמונת המצב בבית. הנאשם לא הגיע לשיחה השנייה שנקבעה לו בשירות המבחן, בשל לידת בנו, שאירע בימים האחרונים ולא עלה בידי שירות המבחן להשלים את האבחון.

בהתייחסות שירות המבחן לעבירה הנדונה, הנאשם לקח אחריות מסוימת לביצועה. מסר כי ברקע לאירועים, יצא מביתו ובעקבות מפגש עם חבריו התמהמה בחזרתו. לדבריו, איבד תחושת זמן וכששב הביתה נתקל בזעם מצד המתלוננת והתעורר ביניהם וויכוח סוער. בתוך כל פעל לפי המיוחס לו, ברם הדגיש כי לא הייתה בכוונתו לפגוע פגיעה של ממש במתלוננת. כמו כן, הכחיש שימוש לרעה באלכוהול באותו הערב. הנאשם הביע חרטה על מעשיו והכרה בפגיעה הנפשית והפיזית שגרם למתלוננת. יחד עם זאת, התקשה להכיר בנזק שנגרם לבנו, אשר היה עד לסיטואציה. בהתייחסות המתלוננת לעבירה, תיארה תמונה שונה. מסרה כי הנאשם נעדר לשעות ארוכות באותו הערב, בעוד בנו מחכה. כאשר חזר לבסוף, היה שתוי ודיבר באופן לא קוהרנטי. בתוך וויכוח שהתעורר ביניהם, לקח את בנו מידה. לדבריה חששה לבנה, וכשניסתה להשיבו, דחף אותה הנאשם ונפלה לרצפה. עוד מסרה המתלוננת, כי לאחר האירוע, ובייחוד בשנה האחרונה, חלה רגיעה ביחס הנאשם כלפיה, וניכרים מאמציו לפעול באופן מתון יותר, להימנע משתייה וגילה מחויבות גבוהה יותר כלפי משק הבית, וכיום אינה חוששת מפגיעה קונקרטיית שלו בה או בילדיהם. שירות המבחן התרשם כי על פניו הנאשם נזקק לטיפול, אולם בשל מצב הדברים הנוכחי, לא ברור מהי מידת המוטיבציה והמחויבות של הנאשם לתהליך.

במהלך הדחיה התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר משלים לפיו שירות מבחן נפגש עם הנאשם. ויצר קשר טלפוני עימו ועם רעייתו. ובשיחות הראשונות חזר הנאשם והביע בפניהן אמביוולנטיות בנוגע לצורך שלו בהשתלבות בטיפול. מאחר ולתחושותיו המצב בביתו תקין כיום. אך בחודש דצמבר האחרון לאחר התגמשות מסוימת בעמדתו, פנה הנאשם על פי המלצת שירות המבחן למרכז שלום המשפחה בחולון. והשתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לטיפול בגברים שנהגו

באלימות כלפי בנות זוגם. עו"ס המטפל במרכז זה דיווח כי הנאשם הגיע עד כה לארבע פגישות מתוך חמש שהתקיימו. והנאשם משתף פעולה באופן מלא. וההתרשמות היא כי הנאשם פועל באופן המותאם לשלב הטיפולי ההתחלתי בו מצוי. הנאשם הביע אף הוא בפני שירות מבחן שביעות רצון מההשתלבות בקבוצה הטיפולית. ובשיחתם עם רעיית הנאשם, היא מסרה כי התנהגותו האלימה פחתה מאז האירוע. אולם היא דיווחה על מתח ביניהם, אותו הסבירה על רקע המצוקה הכלכלית בה נתונה המשפחה. ולידת בנם הרביעי לפני כתשעה חודשים. היא גם שללה אלימות פיזית מצדו של הנאשם כלפיה או כלפי ילדיהם.

במהלך הדחיה הנאשם הציג לשירות המבחן מכתבי תודה שקיבל ממטופלים בבית חולים עת שעבד ככוח עזר וכסניטר. ובחודשים האחרונים הנאשם לא עובד ומתקיים מקבצת אבטלה ומצוי בתהליך של חיפוש עבודה בתחום מערכת הבריאות. במשרות כגון כוח עזר וסניטר.

ולפיכך לדבריו בתחום זה ובייחוד במסגרות ציבוריות הוא נדרש להציג אישור על היעדר עבר פלילי ועל כן חושש כי הרשעתו תפגע בסיכויי להשתלב מחדש בשוק העבודה ולפרנס משפחתו.

לאור האמור לעיל, שירות מבחן ממליץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה ולהימנע מהרשעתו בדיון.

ומאחר והוא מצוי בקשיים כלכליים, שירות מבחן ממליץ להימנע מהטלת עונש כספי או צו של"צ אשר דורש התארגנות טכנית ופניות לביצועו. והמלצתם להסתפק בענישה הרתעתית בלבד, כגון התחייבות כספית להימנע מביצוע עבירות.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם. לאמור בתסקיר שירות המבחן, ביצוע העבירות על רקע של שימוש באלכוהול, הבעיות שבהתנהלות הנאשם מול משפחתו. העובדה כי הנאשם החל טיפול והדבר נמצא בחיתוליו. כרגע הנאשם אינו עובד. לא עולה פגיעה קונקרטית כעולה בפסיקה, עולה חשש של הנאשם שהרשעתו תפגע בניסיונו להשתלב בשוק העבודה.

המאשימה עתרה להרשעה בתיק הנוכחי, מאסר על תנאי, התחייבות וצו מבחן למשך שנה.

ב"כ הנאשם סבור שיש מקום לקבל את המלצת שירות המבחן שהינה המלצה מנומקת. ב"כ הנאשם עמד על השיפור במצב המשפחתי. תקופה ארוכה שהנאשם אינו צורך אלכוהול. להבדיל מהדברים שאומרת התביעה. שיתוף הפעולה של הנאשם הינו כן ואמיתי, הנאשם נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם הציג מסמכים המעיד כי מדובר באדם חיובי וכן המלצות. לדעת ב"כ הנאשם הפגיעה היא מאוד מוחשית וממשית, כאשר לא יוכל להתקבל לעבודות להן הוא כשיר, בהם יש לו ניסיון רב והצטיינות לאורך שנים. ב"כ הנאשם הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה למעלה מ-3 שנים ותיקון כתב האישום.

דיון והכרעה

לשאלת ההרשעה אניסבורכייש מקום להרשיע את הנאשם. הפסיקה חזרה ושנתה את המבחן הכפול על פיה לכתבת ע"פ 2083/96 תמכתבנ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק -דינה של כבוד השופטת ד' דורנר.

עמוד 3

הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצא דופן. שניתנאים מצטברים נקבעו, על מנת שניתן יהיה להימנע מהרשעה

"ראשית, על ההרשעה לפגוע בפגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוגה עבירה מאפשר לו ותרבות המסוים על ההרשעה בליל פגוע באופן מהותי בשיקוליה הענישה האחרים."

וכן י' קדמי, סדרה דינבפליים, חלק שני-כרך, "הוצאת דיון ותשס"ט - 2009, (ע"מ 1632):

"במצבים חריגים מיוחדים... כאשר עלול להיות צורך בפגיעה בלתי נסבלת ביוצאת הפגיעה של הרשעה... בנאשם... לבית דין עלתה הרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, נתון בידי ביהמ"ש שהכוח להחליט, כי חרף אשמתו... הוא לא יורשע" (שם, שם).

שירות המבחן בעניינו של הנאשם המליץ שלא להרשיעו נוכח רצונו של הנאשם להשתלב בשוק העבודה. אין בנסיבות שציין שירות המבחן פגיעה קונקרטית המצדיקה אי הרשעה. מעבר לכך אציין כי הנאשם ביצע עבירה חמורה של פגיעה במתלוננת שהיא בת זוגו. אומנם התקיפה אינה מן החמורות אולם סוג העבירה ומיהות הקורבן מעצימה את החומרה שבעבירה. מעבר לכך לא ניתן להתעלם מהאמור בתסקיר שירות המבחן כי המצוקה הכלכלית בה מצויה המשפחה במביאה את הנאשם להתנהג בצורה אלימה ואין באי הרשעה כדי לגלם בצורה אמיתית את חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם. מכל האמור בית המשפט סבור שבהעדר פגיעה בשיקומו של הנאשם אין מקום שלא להרשיעו.

נוכח הודאת הנאשם אני מרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382 (ב) (1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

הערך המוגן הינו פגיעה בגופו וכבודו של אדם. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם גזירת הדין את מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בעיקרון המנחה בענישה, שהוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם. בין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות ביצוע העבירה. סבורני כי מתחם העונש ההולם בגין הארוע הוא מאסר על תנאי ועד לשישה חודשי מאסר.

בהינתן המתחם האמור, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילת המתחם ותוך התחשבות בנסיבות המשליכות על קביעת העונש המתאים, כאשר בעניינו יש ליתן משקל להלימה בגזירת העונש לביצוע העבירה ע"י הנאשם; נסיבות ביצוע העבירה וחומרתה; מידת הפגיעה בערך המוגן; גילו של הנאשם; הנסיבות עליהן עמדה ההגנה בטיעוניה; הודאתו המצביעה על נטילת אחריות; היותו נעדר עבר פלילי.

לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, בנסיבות המקרה והעניין ועל פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם למאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים. התנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 1,000 ₪ שלא יעבור עבירה דומה לעבירה בה הורשע והתנאי הוא למשך 3 שנים מהיום. היה ולא יחתום הנאשם על התחייבות זו היום, ייאסר למשך שבוע.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בת"א, תוך 45 יום מהיום.

במידה וקיימים מוצגים הרי שהם יישמדו, יחולטו, יושבו לבעליהם על פי שיקול הדעת של קצין החקירות.

ככלשהופקדפיקדוןבתיקעל-ידיהנאשםובהיעדרמניעהעל-פידין, ישלהחזירולידיואולגורמאחרלפיבקשתהנאשם.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ו, 06 מרץ 2016, במעמד הצדדים.